

[Sonja Mikkelsen]

meninger, ministeren i øvrigt er kommet med. Og jeg vil gerne tilføje, at jeg i øvrigt finder, at hvis der skal særlige stillinger til for at løse et problem, må institutionerne komme med et ønske om det, og så må vi prøve at tage stilling til det i den situation.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Inden jeg svarer helt benhårdt på fru Sonja Mikkelsens spørgsmål, vil jeg lige afvente ministerens svar også på fru Sonja Mikkelsens indlæg, for der jo lå nogle yderligere præciseringer i fru Sonja Mikkelsens indlæg i forhold til det, ministeren sagde. Derfor vil jeg vente med at svare endeligt på det. Men det er klart, at der ligger nogle positive tiltag – det mener jeg helt klart at der gør – i ministerens svar.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg tror ikke, Fremskridtspartiets holdning til hele dette område kommer bag på nogen. Vi skal naturligvis her i salen have lov til at drøfte mange områder – o.k., det er helt i orden – men jeg mener, der er så mange alvorlige ting her i samfundet, man kunne tage fat på: arbejdsløsheden, det højeste skattetryk i verden, og at folk på ventelister dør, således som vi nu har hørt i de seneste dage, osv. Det er virkelig alvorlige ting, som vi burde tage os af, og så diskuterer vi her i Tinget i dag, om den måde, man kønkvoterer på på universiteterne og de højere læreanstalter, er den rigtige!

Jeg tror, mange ude omkring ville tage sig til hovedet, hvis de vidste det, hvis det kom ud – det er jo ikke altid, at det, vi diskuterer her på talerstolen, kommer ud, men *hvis* det kom ud, tror jeg mange ville tage sig til hovedet, og det forstås jeg godt.

Når man udvælger folk til forskellige stillinger, er det naturligvis funktionen og ikke personen, man skal tænke på – uanset om det er på universiteter, højere læreanstalter eller andre steder. Jeg ved godt, vi skal have en bredere drøftelse af dette emne senere hen, men jeg synes faktisk, det er et alt, alt for smalt område, vi diskuterer her i dag.

Jeg troede nu, at man stadig væk havde kønkvotering i SF med hensyn til opstilling, men nu ved jeg, at man er gået væk fra dette, og så troede jeg også, at man var blevet klogere med hensyn til ansættelse andre steder. Det er

jo således, at vi igennem 1980'erne – jeg tror, ministeren var inde på det – har set, at der er kommet flere og flere kvinder ind på disse områder eller i hvert fald på nogle af områderne. Der har vi haft en rigtig udvikling – nogle vil nok sætte ordene rigtig udvikling i citations-tegn – så der er kommet flere kvinder i beskæftigelse også på universiteterne og de højere læreanstalter.

Hvis man virkelig forestillede sig, at man ville gennemføre dette princip, så mener Fremskridtspartiet, at man allerede skulle tage stilling ved studievalget. F.eks. kan man nævne sådan noget som teologer. Der er, som vi ved, ganske få kvinder. Når vi tager jurastudiet, så er der typisk kvinder i dag. Der burde man allerede ved studievalget gå ind og ændre udviklingen; det har man ikke ytret ønske om.

Jeg mener stadig væk, at det primært er kvalifikationer, det skal komme an på. Selv om ordføreren for forespørgerne var inde på det samme i starten, ville han ikke gerne høre om det, men jeg mener virkelig, at det er kvalifikationer, der er det vigtigste. Jeg mener også, at rektorerne, bestyrelserne som sådan, institutionerne, bør bevare deres selvstyre også på dette område; de er altså bedst til at vurdere, hvem det er, der skal være på institutionerne.

Jeg tror, ministeren var inde på de ordninger, der er med barselorlov osv. i dag, hvor man allerede har imødekommet kvinderne en hel del. Det er jo således – uanset om vi kan lide det eller ej – at det er kvinderne, der føder børnene, og det gør de udmærket. Derfor må man også tage hensyn til dem. Det gør vi allerede i dag, og derfor kan jeg ikke se, at der er nogen store problemer i det her.

Når vi læser konklusionen fra Forskningspolitisk Råd, kan vi se, at der er en positiv udvikling. Jeg tænker her på, at de kvindelige forskere i 1980'erne, som jeg var inde på tidligere, i højere grad har fået ansættelse på eksterne forskningsmidler, ved forskningsprogrammer og i forskningscentre. Derudover har kvindeandelen blandt de Ph.D.-studerende været kraftigt stigende i de senere år. Det går altså den rigtige vej for dem, der absolut vil have specielle køn ind på disse institutioner, og derfor kan jeg ikke se, at vi skal lave det helt store nummer ud af det her i dag. Jeg havde faktisk sagt til min gruppe, at det var begrænset, hvor meget jeg ville sige, men alligevel synes jeg, at disse ting i hvert fald skulle med.